

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם.
רבי נחמן מברסלב זיע"א

גדיין 252

התחזקות

כל תיקוננו הוא רק ע"י הצדיק הגדול הפלא היחידי ואם היו כל העולם מתבטלים אליו בשלמות, אזי כבר היה הכל מתוקן לגמרי. אבל לדאבוננו לא די שאינם מתבטלים אליו, רק אדרבא, הם חולקים על הצדיק וכשרי האמת עד אשר נשלך האמת ארצה וע"י זה נעשים כל הקלקולים. ועיקר תקוותינו, שיתקן הכל ע"י משיח צדקנו ויתגלה אור הצדיק האמת בעולם וע"י זה יתקן הכל ויתבטל המחלוקת ויהיה שלום נפלא בעולם.

רבי ישראל דב אדסר

התחזקות

עלינו לדעת לייקר ולהעריך גם את הדברים הטובים הקטנים שאנו פועלים. כל מחשבה טובה, כל פעולה קטנה שבה אנו מתנתקים מהרע ומתקרבים לטוב, אפילו כחוט השערה, פועלים גדולות ונצורות, יקרים וחשובים מאוד בעיני השם יתברך. לא תמיד אנחנו מודעים למצבנו האמיתי, למדרגה בה אנו אוחזים, ובודאי שאין אנו יודעים מה כל פעולה או מחשבה טובה שלנו גורמות.

לכאורה, הרי אין זה מן הטבע וההגיון שבעולם כזה, המשרד כל הזמן רק רדיפה אחר תאוות, כבוד וממון, יצליח מישוהו לזוז אפילו כחוט השערה לכיוון הנגדי. על כן עלינו לדעת ולהאמין שגם המעט טוב שאנו מצליחים לעשות בתוקף המניעות והשקר של זה העולם, יקר וחשוב מאוד והוא יתברך מייקר ומתפאר בזה ביותר. כל תפילה קטנה, כל מעשה טוב ואפילו רק רצון לעשות טוב, מצטרפים לחשבון גדול ונצחי שאותו נראה רק לעתיד לבוא, בכל רגע מחיינו נקרים לנו יהלומים קטנים, אשר אותם עלינו לאסוף אל אמתחתנו בשמחה ובהכרת תודה. במעט טוב שהצלחנו להיאחז בו בחיי הבלנו בעולם הזה, זה ישאר שלמו כאוצר גדול בבוא קיצנו.

חודש טוב ומבורך

ביום ציבור

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il
נא לשמור על קדושת הגיליון

מניעות המוח רבי נתן - ליקוטי הלכות

כי זהו התכלית והשכר של המצווה כנ"ל. ועל כן מצווה גוררת מצווה, כי נכנעים ונתבטלין המניעות שמונעים מהמצווה השניה ע"י תוקף הרצון שזכה ע"י המצווה הראשונה כנ"ל, כי ע"י תוקף הרצון משברין כל המניעות ועל כן מצווה גוררת מצווה.

וכן להיפך, עבירה גוררת עבירה, כי ע"י העבירה שהיא ע"י שהתגברו עליו המונעים שהם המסייתים והמפתיים עד שהעבירוהו מדעתו, עד שלא היה יכול להתגבר בתוקף הרצון דקדושה עליהם, עד שעבר מה שעבר, ע"י זה התגברו ביותר המניעות כי כשזה קם זה נופל. ועל כן עבירה גוררת עבירה, ע"י שנחלש הרצון דקדושה ע"י העבירה, וזהו ששכר מצווה מצווה ושכר עבירה עבירה, כי עיקר השכר של המצווה היא מצווה, שהיא בחינת רצון, ששם שורש כל המצוות, שהם רצונו יתברך, שרצה שזאת המצווה תהיה כך וזאת המצווה כך וכשרז"ל נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני.

על כן בקל יכולין לשוב מכל העבירות אם ירצה באמת, כי העיקר הוא הרצון. ותכף כשיתגבר וירגיל את עצמו שיהיה לו רצונות חזקים דקדושה להתקרב להשם יתברך ולצדיקיו ולא ירפה את הרצון בוודאי יוכל להתגבר על כל המניעות הבאים ע"י העבירות וחסאות נעורים שלו ובודאי ישבר כולם ויזכה לחיים נצחיים, כי עיקר פגם העבירה הוא מה שנחלש הרצון דקדושה ע"י העבירה כנ"ל שע"י עבירה גוררת עבירה ועל כן נדמה לו שאי אפשר לו לצאת ממה שנלכד בו.

אבל הבחירה חופשית תמיד ותשובה קדמה לעולם והשם יתברך נתן כח באדם שאפילו אחר כל העבירות והחסאים ח"ו, יש לו כח עדיין להתגבר ברצונות חזקים להשם יתברך, שע"י זה ישבר כל המניעות ויתקרב להשם יתברך כנ"ל.

ועל כן הזהיר התנא הוי רץ למצווה קלה וכו', רץ דווקא. כי צריכין לרוץ למצווה באריות גדול, כי זה סימן על תוקף חשקו ורצונו החזק, וע"כ רץ לשון רצון בחינת מ'משכני אחריו' נרצה' שפירושו גם לשון רצון, כי שניהם אחד, כי הריצה והזריזות הגדולה לדבר מצווה זה סימן על תוקף הרצון והחשק שע"י זה דווקא זוכין לגמור המצווה ולעשות מצווה אחרת.

אורח חיים ב- הלכות בה"ר ה'

1 זה כלל כל עבודת האדם בזה העולם שנברא רק בשביל זה, לשבר מניעות. כי זה כל מעלת האדם, שהוא גבוה מן הכל, אפילו ממלאכים ושרפים וכו' ובו תלויים כל העולמות. וכל עצם גדולת מעלתו של האדם, הוא מה שהוא בזה העולם העשיה הגשמי, שהוא מלא מניעות עצומות מלהתקרב להשם יתברך. והאדם נברא לשבר ולבטל כל המניעות שהם כלל ההסתות והפיתויים והתאוות של זה העולם, שכולם הם מניעות מלהתקרב להשם יתברך.

והאדם צריך להתגבר עליהם ולשברם ולבטלם ע"י גודל החשק אל האמת ומחמת זה שגבה מעלתו מאוד. וזהו בעצמו בחינת מוציא מן הכח אל הפועל, כי השם יתברך ברא כל הבריאה שתהיה חסירה עד שישלים אותה האדם, כמו שנאמר "אשר ברא אלוקים לעשות" שפירושו שהאדם יעשה וישלים אותה.

כי אעפ"י שהשם יתברך ברא הכל בששת ימי המעשה והוציא מכח אל הפועל כל הבריאה, אעפ"י כגמר כל דבר נשאר עדיין בכח עד שיוציאו האדם דווקא מכח אל הפועל, כגון כל הצמחים שיש כח בזרעם להוציא וכיוצא בזה, אבל האדם צריך לעסוק ולחוש ולזרוע עד שתגדל התבואה ותצא מכח אל הפועל, ואחר כך לקצור התבואה ולטחון עד שיגמור מלאכות הפת וכן בלבושים ובכל הדברים. וכמו שהוא בגשמיות, כן ברוחניות, שאין שלימות לכל דבר ואין נמשך בו שלימות חיותו, עד שבא האדם ומתפלל עליו ועובד השם יתברך בזה הדבר ואז דווקא נשלם חיות הדבר ברוחניות, כי הכל נשלם ע"י האדם בגשמיות וברוחניות.

נמצא שהאדם צריך להוציא מן הכח אל הפועל ולהשלים כל הדברים של הבריאה, וזה אי אפשר כי אם ע"י החשק והכיסופין שנעשים ע"י המניעות דווקא, על כן בהכרח שיעברו עליו מניעות רבות כל ימי חייו כדי שיתגבר בחשק יותר. ועיקר כח החשק והכיסופין דקדושה נמשכין מבחינת ריח טוב בשורשו, שהוא חיות הנשמה כשרז"ל איזהו דבר שהנשמה נהנה ממנו זה ריח.

וזה בחינת הוי רץ, למצווה קלה ובורח מן העבירה שמצווה גוררת מצווה ועבירה גוררת עבירה, ששכר מצווה מצווה ושכר עבירה עבירה, כי כל מה שעושין איזה מצווה זוכין לרצון חזק יותר להשם יתברך,

מצוות גדולה להיות בשמחה תמיד!

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

כלל הדבר, שמאוד יקר הכיסופין וההשתוקקות לדבר שבקדושה, כי על ידם נתהווה נפש, ונגמר ע"י הדיבור כנ"ל ויוצא ומתגלגל. ולפעמים מתגלגל ובא הנפש דקדושה לתוך הרשע, ונופלים לו הרהורי תשובה ותוכל להחזירו למוטב. וכן להיפך, כמה רעות גורמים הכיסופין לדבר רע, חס ושלום, כי הנפש שנתהוה על ידי כיסופין רעים, מתגלגל לפעמים לתוך הצדיק, ותוכל להחטיאו, חס ושלום. וזה בחינת (קהלת ח'): "יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו'". הבל, הוא בחינת הבל פה, שמשם יוצאים הנפשות, וע"י זה יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, על ידי שמתגלגל לתוכן נפש מכיסופין רעים. ויש רשעים, שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים, ע"י שמתגלגל לתוכן נפש מכיסופין טובים. ולפעמים הצדיק מתקן הנפש רעה שמתגלגל אליו, וכן הרשע מקלקל הנפש קדושה שמתגלגל בתוכו.

תורה לא'

עלים אתרופה

רבי נתן

ואם אני בוצאי פכתי וצאי מחדל היב אנינו
 בוצאי לצינו ולמוץ כצאת וצדין מטרות אני וחוקים.
 ואני בוצק באיני צתי על פתיים לעברו טוב לני, לא
 צתי לקיים צאת מריבוי הפנינות אבל אני מלמח את צצאי על
 הפועל דמיעט לציני אפתיים לקיים מועט מצה. ואם מנה לצינו אפול ליחתנו
 ביום הוא גם כן יקר וחשוב מאד, כי לא כל אדם צובק אצה. ואלי פצוב
 אפמבדד אפילו מועט. אך עיקר הפלוע צריכין בזנין ברוחנות בודול מל
 מיני רוחנות אפכנים וקלר פדצת אלה כל אחד ואחד, עד ליצא כל אחד
 מפריונות ובלטותים וכו' לנדבק בו, פלם יתברך יצאנו מוצה. ואי אפול
 אפניצל מצה כי אם על ידי התורה הקדולה ועל ידי התפילה, ופיעיקר על ידי
 הפתבודדות ופליחה כנ"ל.

מכתב - ל"ט

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

היא מעלה גדולה כשיש עדין יצר הרע לאדם, כי אז יכול לעבוד אותו יתברך עם היצר הרע דווקא. דהינו להתגבר מתוך חמימות היצר הרע להמשיך ממנו לתוך איזה עבודה מעבודתו יתברך ואם אין יצר הרע לאדם אין עבודתו נחשבת כלל. ובשביל זה מניח השם יתברך את היצר הרע שיתפשט כל כך על האדם ביותר על מי שחפץ באמת להתקרב אליו יתברך, אף על פי שע"י התפשטותו והתגרותו כל כך הוא מביא את האדם למה שמביא לכמה עוונות ופגמים גדולים, אף על פי כן הכל כדאי אצלו יתברך בשביל התנועה הטובה מה שבתוקף התגברותו של היצר הרע מתגבר עליו האדם באיזה תנועה ובורח ממנו שזה יקר אצלו יתברך ביותר מאילו עבד אותו אלף שנים בלי יצר הרע.

סיפור צדיקים

סיפור עליו, על אחד מעשירי הורדנה, שהיה קמצן מופלג, ואולם למרות השמועות, שהלכו אודותיו, החליט רבי נחמן מהורדנה, בעת שיצא לאסוף כספים לצדקה, להיכנס גם לביתו של אותו עשיר ולנסות להוציא ממנו צדקה.

בא אפוא אל בית העשיר, התמהמה שם זמן מה, ניסה לדבר על ליבו אך לאחר זמן מה יצא החוצה - כפי שסיפרו הבריות - בידים ריקות. ומאז אותו יום לא הוסיף לבוא אל בית העשיר הזה, בעת שעסק במגביות צדקה.

לימים הלך העשיר הקמצן לעולמו. או אז הגיעה העת לה ציפו הכל: אנשי ה"חברא קדישא" החליטו להיפרע מהמנוח הקמצן, ואף מבנו, שקמצן היה לא פחות מאביו, ועל כן סרבו לקבור את הנפטר במרכז בית הקברות, אלא במקום עלוב ומבוזה - בצד, על יד הגדר.

כשנודע הדבר לרבי נחמן, בא לראשי ה"חברא קדישא" ובפיו בקשות ותחנונים, כי יקברו את העשיר שנפטר במרכז בית הקברות, כיאה לאנשים מכובדים.

"והלא קמצן מופלג היה, וסירב לתת פרטה לצדקה?" - מחו אנשי ה"חברא קדישא".

"מיתתו היא כפרתו", חינן רבי נחמן את קולו - "אין אנו רשאים לזלזל בכבודו לאחר מותו".

מול תחנוניו של רבי נחמן לא יכלו אנשי ה"חברא קדישא" לעמוד, והם הסכימו לקבור את הנפטר במקום שביקש הרב.

בעיר הורדנה המשיך להתגורר בנו של המנוח. אף הוא היה קמצן כאביו, ואנשי הורדנה נתנו ליבם לכך, שרבי נחמן מדייר את רגליו תמיד מביתו של האיש. סברו יהודי העיר, כי אביו של העשיר הקמצן פגע בכבודו של רבי נחמן, ועל כן הוא מסרב להיכנס אף לבית בנו, על כן ריננו וסברו אנשי העיר כי הבן ממשיך ללכת בדרך אביו וכמובן גם ההתייחסות שלהם אליו היתה בהתאם.

לא ארכו הימים ואותו עשיר קמצן, בנו של העשיר הקמצן, הלך גם הוא לעולמו. מיד כשנודע בעיר על פטירתו, כמו עם אביו גם כאן רצו אנשי העיר לקבורו במקום עלוב ונידח. נחפז רבי נחמן אל אנשי ה"חברא קדישא" וביקש מהם, שלא יעזו לזלזל בנפטר, ויקברוהו במקום מכובד.

חלפו שנים ורבי נחמן מהורדנה נתבקש לשייבה של מעלה. כשפתחו את צוואתו מצאו כתובות המילים הללו: "אם יש מקום בבית הקברות, בסמוך לקבריהם של האב והבן העשירים - קמצנים, אבקש שיקברוני בסמוך אליהם".

בהמשך הסביר רבי נחמן את המניע לבקשתו: כשנכנס בפעם הראשונה לביתו של האב העשיר וביקש ממנו כסף לצדקה, השיב לו האיש, כי הוא נותן רק "מתן בסתר", ואם יבטיח לו רבי נחמן, כי לא יספר לאיש - מתחייב הוא לתת לו מידי שבוע בשבוע סכום כסף גדול בעבור עניי העיר.

ואכן, מאז אותו יום - משך שנים - היה העשיר הזה, ולאחר מותו - בנו, פוגש את רבי נחמן במקום סתר בשעת לילה, ושם היה מגיש לו צרור כסף, תרומתו בעבור עניי העיר.

"כלום לא אחפון להיקבר בסמוך לשני צדיקים כאלה?" - כמו ריחפה באוויר שאלתו של רבי נחמן...

תיקון הכללי להפצה
 תיקון הכללי גודל כיס מפואר בדפי כרומו עם למינציה
 1.00 ₪
 0544525396
 039091753

הגן עדן של רבי נתן
 ונתתי לכם לב הוא קיצור לקוטי הלכות וכו' כ-300 רעיונות מרכזיים מליקוטי הלכות שהם הבסיס והיסוד לתורתו של רבינו הקדוש.
תאמין שיכולים לתקן מגוון נושאים העוסקים בדרכי התשובה והתיקון להגיע לשמחה פנימית ואמונה בספר בין 380 עמ'.
 להזמנות: 03-9091753

מהשרים 079-5199660
 קו השיעורים אור הגנון ברסלב

- שיעורים נפלאים ומעמיקים בתורות ובדרך של רבינו הקדוש שיעורים בליקוטי הלכות של רבי נתן הקש 1
- 'אור בהירות הדרך' שיעורים בתורות של רבינו הקש 2
- שיעורים בסיפורי מצשיות הקש 3

בצללות שיחה רגילה - האזנה טובה ומוזיילה!

שירת העלבים

בעולם שלמד להעריך בלי גבול ומידה את חכמת האנוש והישגיו, בקשה לדבר בשבחה של האמונה הפשוטה. לפעמים נדמה גם למאמינים עצמם שאין היא אלא "בן חורג" שהאדם נושא עימו בלית ברירה - במה שאינו מבין הוא נאלץ להאמין. גם כאשר מדברים על אמונה ומנסים להשיב לה את כבודה, עושים זאת בהרבה דיבורים של שכל. "אצל כל העולם אמונה היא דבר קטן" אומר רבי נחמן מברסלב "ואצלי היא דבר גדול מאוד".

כל תכלית בריאת העולם והאדם אשר בו, הוא בשביל עניין האמונה. הבורא יתברך ברא בריאה כה נפלאה עם הסתר כה גדול, רק בשביל האמונה וכדי לאפשר לאדם את יכולת הבחירה. כי בודאי אם לא היה הסתר כה גדול והבורא יתברך היה גלוי לעיני כל, הרי לא היה אפשרות לקיומה של בחירה חופשית. עצם זה שהשכל נסתר מאיתנו והאמת כל כך קשה לגילוי, זה מה שנותן לאמונה את התוקף ואת החשיבות לה היא ראויה. האדם יכול להאמין במה שהוא רוצה, הוא יכול לבחור את דרכו ואת מעשיו ובכך להגיע למדרגתו ולקבל את שכרו.

נכון שהאדם נברא עם שכל ויש עניין שיכיר ויבין בשכלו את מציאות הבורא, את רצונו והנהגותיו, אך תמיד עלינו לזכור שאת הבורא יתברך האין סופי, בלתי אפשרי לתפוש ולהשיג בגבולות השכל וההגיון, רק ע"י האמונה שהיא לא מוגבלת אנו יכולים להשיג מעט מעוצם רוממותו והנהגותיו וכאשר נאמין בדבר מסויים בחזקה, אומר רבי נחמן, עם הזמן נזכה גם להבין אותו בשכל.

האמונה היא מעל השכל, במקום שם נגמר השכל שם מתחילה האמונה. היא צורך קיומי לכל אדם באשר הוא, היא מקור החיות שלו, הרבה אנשים מסתובבים בעולם, רצים ועושים דברים רק בגלל שהם מאמינים בהם, האמונה היא למעשה המנוע העיקרי שמניע את כל העולם, רק שרוב בני האדם אינם מודעים לכך. אם ידע האדם לנווט את אמונתו לדברים החשובים באמת, אם יצליח להתמקד ולדבוק בה בכל כוחו, הרי שאין מעלה ומדרגה שלא יוכל להגיע אליה בעולם. אם נכיר ונאמין שיש לנו יעוד ותכלית נשגבים הרי שחיינו ילבשו משמעות אחרת, כל התנהגותנו ומעשינו יהיו בהתאם, האמונה שלנו היא למעשה המצפן המראה לנו את הדרך ביערות החיים.

האמונה מתחלקת לשלושה רבדים, אמונה בבורא, אמונה בצדיקים ולא פחות חשוב מכך האמונה של האדם בעצמו. רבים מבני העולם מאמינים בבורא ובצדיקים האמתיים אך את האמונה בעצמם הם זונחים, עיקר ההצלחה של האדם בכל תחום שהוא, הוא האמונה בעצמו, בחשיבות שיש לו, בכישרונות והיכולות שניתנו לו, לא חלילה שדבר זה יביא את האדם לידי גאווה, אלה שיתנו לו עוצמה וכח להמשיך, כדי שיוכל להגיע אל הדברים שבהם הוא מאמין ולהוציא מן הכח אל הפועל את כל מה שטמון בו.

כאשר אנו נשענים על יסודות האמונה בבורא יתברך, כאשר אנו בוטחים בו ובהנהגתו ומאמינים שהכל לטובה, הרי שרק דברים טובים יפקדו אותנו במהלך חיינו ואנו נהפכים ליותר שלווים ורגועים, בוטחים ומוגנים. גם כאשר אין הדברים מסתדרים על פי רצוננו, אנו לומדים לקבל הכל בהבנה ומאמינים שיש לכך סיבה ותכלית והכל לטובה.

רדיב אחד שנקלע לחובות שאל אותי: האם זה הגון מצידו לתת חומש לצדקה, בזמן שהוא חייב לאנשים כסף?

שאלתי אותו: האם אתה חי בצמצום ורק דואג להחזיר את חובותיך? האין קונה שום דבר יותר ממה שאתה מוכרח וכל שאר הממון הולך רק להתזר חובות? לא - ענה לי - אני חי כמו שאני רגיל. קונה לאישתי ולילדים מה שהם מבקשים, אני אוכל טוב, מתלבש טוב, נוסע במכונית חדשה... אם כן - אמרתי לו - אז תיתן גם צדקה! כשזה נוגע לתאוותיך, אתה מתנהג רגיל וכשזה מגיע לצדקה, פתאום אתה נהיה אחראי?

אם כן לפני שאתה הולך לקנות לעצמך או לבני ביתך דברים חדשים או לאכול טוב, האם אתה עושה את אותו החשבון איך הותר לי לקנות מלבוש טוב לעצמי או לאכול טוב וכדומה כאשר אני חייב לאחרים? אז גם בענייני צדקה תנהג כך, אבל מכיוון שכשאתה צריך לקנות משהו לעצמך, אתה לא עושה שום חשבון, מדוע כשזה בא לצדקה אתה מתחיל לעשות חשבונות!?

אין העושר מתקיים, מפני שאין מרחמין על הבריות, כי לפעמים אדם זוכה לעושר והוא סבור שהכסף שייך לו, ושוכח שהכל בא לו מאיתו יתברך, כמו שכתוב "לי הכסף ולי הזהב". אדם כזה הוא בסך הכל פקיד של הקב"ה, המנסה אותו לראות אם הוא יתן לאחרים מן השפע שהשפיע עליו או שמא יקשה את ליבו ויאמר לעצמו: כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. והיה, אם יתן מכספו לעניים, ויתמוך בישיבות ובמוסדות צדקה וחסד - הרי שהוא פקיד נאמן של הקב"ה, ומובטח לו שהעושר ימשיך להתקיים בידו ואף יתרבה. ובעצם, גם כשהאדם אינו עשיר, הרי הוא עומד בניסיון. שהרי גם כאשר הוא משתכר סכום מועט, הוא עומד בניסיון: האם ירחם על הבריות ויסייע לאחרים באמצעים שבידו, אף שהם מועטים ומוגבלים. ואדרבא אם יעמוד בניסיון, ויזכה לתת צדקה, הרי שהשם ישלם לו כגמולו ויכול להפוך את מצבו.

אגן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

רסיפור המעשה מאבדת בת מלך מספר לנו רבינו על המשנה למלכות שיוצא לחפש את הבת מלך האבודה, וכך כתוב שם "והיה מבקשה מאוד זמן מרובה מאוד עד שמצאה. והיה הולך אנה ואנה זמן רב ובמדבריות ובשדות וביערים והיה מבקשה זמן רב מאוד".

המשנה למלכות הוא כמובן כל אחד מאיתנו שיוצא לבקש את תכלית חייו, את הנשמה שלו ואת השם יתברך. רבינו מדגיש לנו כבר בתחילת הסיפור ואומר שבסוף הוא מצא אותה, כלומר עצם זה שאתה יוצא לתהליך החיפוש ויש לך רצונות חזקים ואתה לא מוותר אז בוודאי שתמצא בסוף, כמו שכתוב "יגעת ומצאת תאמין".

התהליך אינו פשוט ולוקח זמן רב מאוד כמו שרבינו מציין והאדם עובר כל מיני מעברים בחייו, לפעמים הוא הולך במדבריות, שהמדבר מסמל תקופות של יובש וריקנות, במדבר יש גם נחש ועקרב שזה בחינת כל התאוות שתוקפות את האדם, כמו כן השמש קופחת עליו שזה גם בחינת החום של התאוות. כמו כן יש לאדם גם תקופות יפות בחיים, תקופות של הארה, של התחדשות ופריחה, שזה בחינת השדות, ולפעמים גם הוא צועד ביערות, נופל למקומות חשוכים, הרגשה של אובדן ופחד, לא רואה את האור.

האדם צריך לדעת שזו הדרך, על כל אחד שחפץ בחיים האמתיים חייב לעבור את המסלול, יש אין ספור של עליות וירידות, הדרך לא תמיד חלקה, לפעמים הוא חווה תהליך של הרחקות, לפעמים קירוב, אבל העיקר זה הרצון והאמונה, להמשיך תמיד ולהחזיק באמונה, כי הצדיק מבטיח שבסוף הוא ימצא את שאהבה נפשו.

אחי! אם אינך מרגיש טעם בחיים!
עכשיו זה הזמן להתחיל מחדש...

איש אחד יושב בחתונה, מגיע אליו המלצר עם המגש, שואל אותו האיש מה יש לאכול? עונה המלצר "יש עוף קדוש וקציצה אלוקית"
שואל האיש "מה זה עוף קדוש?" עונה המלצר "זה עוף שכבר עברו עליו שלשה חתונות" "השם ירחם" צועק המזמזם "מה זה קציצה אלוקית?" "קציצה אלוקית!" עונה המלצר "זה קציצה שרק אלוקים יודע מה יש בה..."

המימד הנוסף
מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים - כולל הדרכה מעשית.

למוסם ע"פ הסדנאות של הרב יוסף ביטון שליט"א
להזמנות - 03-9091753

דרושים
לאור הגנוז ברסלב דרוש נציג בכל עיר, פעיל ונמרץ המוכן להתנדב לפעילות הארגון והפצה.
*הפצת האון *אראון אנשי קשר *שאניי אנה זלזי...
אין ספור מצוות זיכוי הרבים עצום למתאימים

0544-525396

ברוך ז'רובל

ידוע שרבינו הקדוש הפליג מאוד במעלת הרצון ואמר שהכל תלוי בו והוא למעשה הכח המניע לכל פעולותיו של האדם ולכל הישגיו, ואפילו הרצון הטוב בפני עצמו הוא חשוב ויקר מאוד בעיניו יתברך. ועל זה כותב רבי נתן בהלכות ברכת המזון: "שאפילו העבודה בעצמה אינה יקרה כל כך כנגד הרצון, כי הכל מאיתו יתברך, כמו שנאמר 'מי הקדימני ואשלם' ואי אפשר לנו לעשות שום דבר שבקדושה ולא להינצל משום עבירה כי אם ע"י ישועתו. ועל כן עיקר ההתפארות הוא רק ברצון, כפי התגברות הרצון שמתגבר כל אחד לכסוף להשם יתברך".

נמצא שחשיבות ומעלת הרצון הוא אפילו למעלה מן המעשה, אבל צריך לדעת שמדובר כאן ברצון אמיתי וכנה, שרק מחמת המניעות והקשיים אינו יכול להוציא מן הכח אל הפועל, כי ברוב המקרים אם האדם באמת רוצה אזי הקב"ה יגשים לו את רצונותיו כי 'בדרך שהאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו'.

כידוע הקב"ה ברא את האדם בעל בחירה חופשית, שזה כל מעלתו על שאר הנבראים, ועיקר הבחירה נמצאת ברצון, כי הדרך שהאדם הולך בה וכל ענייניו נקבעים מלמעלה בהשגחה פרטית ע"י השם יתברך, כפי רצונו ובחירתו, כמו שנאמר 'מוליכין אותו' ומי מוליך אותו, אלו המלאכים שנבראים מהרצונות והכיסופין שלו, שהם מסייעין בידו ומוליכין אותו לאן שליבו הפך. אם כך מכיוון שכל מעלת האדם היא בזכות חופש הבחירה שיש לו, ועיקר הבחירה הוא ברצון, על כן מעלתו גדולה ויקרה מאוד.

ועל זה ממשיך רבי נתן וכותב: "כי עיקר קדושת איש הישראלי ועיקר עבודתו, הוא רק הרצון והכיסופים דקדושה, כמבואר בדברי רבינו ז"ל, שלעבוד את השם יתברך אין מי שיתפאר בזה שיוכל לעבדו יתברך, רק העיקר הוא הרצון והכיסופים, שצריך להתגבר שיהיה לו תמיד רצונות חזקים וכיסופים גדולים לעבודת השם יתברך. ויותר מזה שמענו מפיו הקדוש בעצמו מגודל מעלת הרצון דקדושה, שהוא עיקר עבודת השם וכל עבודת התפילה והתורה והמצוות והמעשים הטובים, כולם כלולים בזה ואי אפשר לזכות לשום דבר שבקדושה כי אם ע"י זה".

ואף על פי שהאדם צריך להתחזק תמיד ברצונות טובים וחזקים, אעפ"כ אל ידחוק את השעה וירצה שהשם יתברך יתן לו מיד את מבוקשו, אלא ירבה בתפילות ובהתחזקות ברצון ואם ירצה השם יתן ואם לו יבטל רצונו בפני רצון השם יתברך ויצפה לישועתו.

המיוחדות של כל אדם זה כח הבחירה
אתה עושה מה עברצונך לעשות
ואינך עושה את מה שאין ברצונך לעשות.

הגיליון מוקדש לרפואת
משה בן מזל הקיץ

לתרומות והקדשת העלון - 03-9091753

שאלה- רציתי לשאול דבר שמעניין אותי, מה התכלית שירדנו לעולם, מה התכלית של לימוד התורה והמצוות, מה יוצא מזה? חקרתי קצת והבנתי שהתכלית היא דבקות בהשם שזה התענוג הכי גדול, אשמח שהרב יסביר לי מה זה אומר.

תשובה- התכלית שבאנו לעולם הזה הוא להכיר את הקב"ה, כמובא בזוהר "בגין דישתמודעון ליה", שהאדם צריך להכיר את הקב"ה מכל פרטי הבריאה, וצריך להחדיר לעצמו אשר דומם צומח ומדבר זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל.

התורה הקדושה היא חכמתו יתברך וככול שהאדם לומד יותר תורה הוא נכנס יותר בחכמתו יתברך, התפילה היא המשכת אור האין סוף ברוך הוא דרך כל העולמות עד לעולם הגשמי והחומרי הזה. המצוות שהאדם מקיים הם כביכול איברים של הקב"ה, כי יש רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים של האדם, וע"י קיום כל מצווה ומצווה הוא ממשיך על כל איבר ואיבר אור וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, ויש שס"ה מצוות לא תעשה כנגד סס"ה גידים של האדם, וע"י שהאדם נזהר לא לעבור על שום לאו, ע"י זה הוא מאיר את אורו יתברך בתוך דמיו ועורקיו, שהדמים זורמים שם.

ככול שהאדם זוכה לקדש את עצמו ואת אבריו ע"י זה הוא זוכה להתדבק בו ולהרגיש את עונג השם עוד כאן בעולם הזה, כי אומר רבינו שאשרי מי שלא מטעה את עצמו בזה העולם כלל, כי מי שיש לו עיניים רואה את גודל הרחמנות שיש על נשמות בעולם הבא, כי שם בעולם הבא נמצאים בני אדם ערומים ממש ואין להם אוכל ושם אי אפשר לרחם עליהם, כי כאן בעולם הזה עוד אפשר לתת לאדם אוכל ולבוש, אבל בעולם הבא איזה לבוש ואוכל הוא צריך? הלא רק של תורה ומצוות, וזה מה שטרם יוגע בעולם הזה. אבל מי שזוכה להתקרב לצדיק האמתי הוא יכול לרוץ לצדיק וליקח אצלו איזה מלבוש להלביש עצמו, אשרי מי שזוכה לחסוף בכל יום תורה ומצוות ומתקרב ומתדבק בצדיקים האמתיים.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

ידועה אמרתו של מוהר"ת אשר אמר: "אשרי מי שמוחו משוטט בדיבורי רבינו!" כמו שמצינו בדברי רשב"י כאשר תלמידיו עסקו בתורתו, הפליג בשבחם ואמר כי אשרי להם, ואף הפליג ואמר: יהי חלקי עמכם... כי לעסוק בתורת הצדיק הוא עסק טוב מאוד, ואשרי למי שמחזיק בזה תמיד, שמחשבתו משוטטת תמיד בדברי רבינו וחי עימהם תמיד.

כבר אמר רבינו שהמחשבה של האדם אינה נחה לרגע, אף לא לרגע אחד, אך צריך לדעת שרהיטות ומהירות המחשבה העוברת מעניין לעניין אינה דבר של מה בכך, כי כל שינוי ונטייה קלה במחשבה, פועלים שינויים רבים, ולעיתים יכולים לבנות או חלילה להרוס הרבה, על ידי מחשבה אחת קלה. ואמנם רואים אנו זאת בעומק דברי הזוהר שכתוב שם, שכמו שהקב"ה סידר והטביע בהנהגת העולם, שיתנהל ע"י כוכבים ומזלות וגלגלים, ואלפי אלפים כוכבים משוטטים ברקיע ותמיד מתחלפים, זה למעלה זה למטה, זה לדרום ולצפון וכיוצא בזה- כן באדם, יש בו שרטוטין ואותות, עיגולים וקווים, ועל פי כל נטייה של מעשה האדם או מחשבתו, כן משתנים הקוים והשרטוטין והאותות, לצד זה או לצד אחר, לטב או למוטב. כלומר, כל שינוי במחשבה משנה את כל עולם השרטוטין באדם עצמו!

כל זיע שהאדם זז, גורם להפוך ולצ"ע ציורים אחרים לגמרי ממה שהיו עד הנה. ואם יש לו ח"ו מחשבות בישין- כבר מתהפכין ומשתנים הציורים והשרטוטין מן הקצה אל הקצה. והצדיקים שעיניהם מאירות להם, היה בכוחם ע"י הבטה בשרטוטין, לדעת מעשה האדם ומחשבותיו...

שיחות הר"ן

אמר, לבל יהיה נבהל מזה שהזהיר שצריכין ללמוד כל כך בכל יום, כי גם אם אינו זוכה ללמוד כל כך, אעפ"י כן הוא יכול להיות איש כשר באמת. ואפילו צדיק יכולין להיות אעפ"י שאינם למדן כלל, רק בעל השגה אין יכולים להיות כי אם שהוא למדן בגמרא, אבל איש כשר וצדיק גמור יכולין לזכות אפילו מי שהוא איש פשוט לגמרי 'ולא עליך המלאכה לגמור ואין אתה בן חורין להיבטל ממנה'.

עצה טובה

צריך שיהיה להאדם עזות דקדושה, שיהיה עז כנמר כנגד המונעים והמלעיגים ולא יבטל ולא יתבייש בפניהם כלל, אעפ"י שנדמה לו שהם צדיקים וטובים ממנו, ואפילו אם האמת הוא כך, מאחר שכונתו לשמיים והם רוצים לבלבלו ולמנעו מדרך החיים, צריך להתגבר בעזות גדולה כנגדם, כי אי אפשר לכנס אל הקדושה כי אם ע"י עזות.

חבילת ספרים, חוברות מדבקות ודיסקים-

למק ולמתק!

30 חוברות צבעוניות
- משיבת נפש, אור בהירות הדרך, תיקון הכללי, סיפורי מעשיות.

3 חוברות צבעוניות
גדולות - תיקון הכללי / ליקוטי תפילות / שירת העשבים

2 ספרים מעוצבים
עם סגולות, עצות והדרכה מעשית- בשמחה תצאו / מודעות עצמית.

החל ב- 50 ₪ בלבד

דיסקים
ושיעורים לשמיעה

10 פרוספקטים
צבעוניים בציפוי מיניציה- תודה והודאה, שבח ותהילה, הדלקת נרות.

20 מדבקות משמחות
עם משפטים מחזקים ותמונות נוף.

+ מתנה מניי חודשי חיים בדואר
על הגיליון למשך חצי שנה!
להזמנות - **03-9091753**
0544-525396
דמי משלוח 20 ש"ח